क ह्रीस्ततोऽन्या सोऽन्यैर्यत् तेषामग्रेऽभिभूयते ॥ ६०७ ॥
याभिरन्याभिर्भूताभिरीक्षितस्त्रातुमक्षमः ।
तासां केनाभिमानेन स्त्रीणां द्रक्ष्याम्यहं मुखं ॥ ६०८ ॥
ये कारणसधर्माणो व्यामूढस्य भवाम ते ।
विडम्ब्यमानाः क्रीडायै ते वयं प्राकृता इव ॥ ६०९ ॥
अथ वा श्रीमदान्धानामप्रेक्षापूर्वकारिणां ।
यत्किञ्चन विधायित्वं पार्थिवानां किमद्भुतं ॥ ६१० ॥
मन्यन्ते क्ष्माभुजः क्रीडामुन्नतानां विमाननां ।
यावज्जीवन्तु सश्वासं मरणं तां विदन्ति ते ॥ ६११ ॥
उपेक्ष्यपक्षे भूपानां मानः स्वार्थस्य सिद्धये ।
स तु प्राणानुपेक्ष्यापि ग्राह्यपक्षे मनस्विनां ॥ ६१२ ॥
महतो येऽवमन्यन्ते घटन्ते च विमानितैः ।
मानस्वरूपाभिज्ञत्वं तेषां केनानुमीयते ॥ ६१३ ॥
भवन्त इव तत्रापि न वयं व्यर्थदर्शनाः ।
ताम्रधातुरसस्यन्दी दर्श्यते तद्गिरिस्तव ॥ ६१४ ॥
इत्युक्त्वा संविदं तस्मै स्वप्न एव स तां ददौ ।
यथा प्रबुद्धः प्रत्यूषे प्राप ताम्राकरं गिरिं ॥ ६१५ ॥
स तस्मात् क्रमराज्यस्थात् ताम्रमाकृष्य निर्ममे ।
शतं दीनारकोटीनामेकोनं स्वाभिधाङ्कितं ॥ ६१६ ॥